

ADVIES Nr. 1.462

Zitting van woensdag 5 mei 2004

Stress - Follow-up van de CAO nr. 72

x x x

1.983-1

ADVIES Nr. 1.462

Onderwerp : Stress - Follow-up van de CAO nr. 72

In het interprofessioneel akkoord 2001-2002 wordt bepaald dat de sociale partners de CAO nr. 72 van 30 maart 1999 betreffende het beleid ter voorkoming van stress door het werk en haar impact zullen evalueren.

In de loop van het voorjaar 2003 heeft de Nationale Arbeidsraad besloten tot die evaluatie over te gaan.

Die kwestie werd toevertrouwd aan de commissie Individuele Arbeidsverhoudingen.

Op verslag van die Commissie heeft de Raad op 5 mei 2004 een evaluatieverslag uitgebracht.

Tezelfdertijd heeft hij navolgend advies gegeven.

x

x

x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

Ter uitvoering van het interprofessioneel akkoord 1999-2000 hebben de in de Nationale Arbeidsraad vertegenwoordigde organisaties op 30 maart 1999 de CAO nr. 72 gesloten betreffende het beleid ter voorkoming van stress door het werk. Die CAO strekt ertoe het stressbeleid te integreren in het algemeen preventiebeleid, zoals bedoeld bij de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk en haar uitvoeringsbesluiten.

In het interprofessioneel akkoord 2001-2002 zijn de sociale partners overeengekomen om de CAO nr. 72 en haar impact te evalueren.

De Raad is tot die evaluatie overgegaan en heeft een rapport uitgebracht waarin hij heeft vastgesteld dat de CAO nr. 72 weliswaar een goed instrument is maar dat het stressvoorkomingsbeleid nog steeds moeilijk doordringt in het welzijnsbeleid van de ondernemingen.

Om dit probleem te verhelpen heeft de Raad:

- een brochure opgesteld, waarin de CAO nr. 72 wordt toegelicht en richtsnoeren worden aangeboden zodat de ondernemingen een efficiënt anti-stressbeleid kunnen ontwikkelen;
- voorstellen uitgewerkt die tot doel hebben het toepassingsgebied van de CAO, dat beperkt is tot de private sector, uit te breiden en de rol van de overheid in het kader van het stressvoorkomingsbeleid te versterken.

In onderhavig formuleert de Raad die voorstellen.

I. UITBREIDING VAN DE WERKINGSFEER VAN DE REGELGEVING BETREFFENDE HET STRESSBELEID

De Raad merkt op dat de CAO nr. 72 enkel geldt voor de personen, die ressorteren onder de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités. Derhalve is de in die CAO vervatte regelgeving niet van toepassing op een aantal uitdrukkelijk uit die wet uitgesloten categorieën personen, die nochtans wel aan de welzijnswet van 4 augustus 1996 zijn onderworpen.

Wat die uitgesloten categorieën betreft, verwijst de Raad inzonderheid naar diegenen die in dienst zijn van de overheid alsook naar de door de overheid gesubsidieerde personeelsleden van het gesubsidieerd vrij onderwijs.

De Raad herinnert eraan dat er reeds in het interprofessioneel akkoord 1999-2000 op gewezen werd dat, eenmaal de CAO nr. 72 zou zijn verwezenlijkt, de erin vervatte regeling toepasselijk moest worden gemaakt op de sectoren die niet aan de werkingssfeer van de wet van 5 december 1968 zijn onderworpen.

Met het oog daarop werd op het ogenblik van de ondertekening van de CAO nr. 72 een schrijven gericht tot de toenmalige minister van Tewerkstelling en Arbeid om, conform het voornoemd interprofessioneel akkoord, de uitbreiding van het toepassingsgebied van de in de CAO vervatte regeling te vragen.

In het kader van de evaluatie van de CAO nr. 72 stelde de Raad vast dat aan dit verzoek nog geen gevolg werd gegeven. Nochtans bleek uit die evaluatie duidelijk dat de CAO nr. 72 de stressproblematiek in de ondernemingen bespreekbaar heeft gemaakt en dat dit instrument een goed uitgangspunt vormt voor de concretisering van het stressbeleid.

Tegen die achtergrond drukt de Raad de wens uit dat voor de groepen van personen, die niet onder de CAO nr. 72 vallen maar wel ressorteren onder het toepassingsgebied van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk, identieke maatregelen worden uitgewerkt.

Concreet stelt de Raad voor die regelgeving op te nemen in de Codex over het welzijn op het werk.

Om een efficiënte toepassing van die regeling te garanderen, merkt de Raad tenslotte op dat het noodzakelijk is de voorziene preventiestructuren op alle niveaus verder uit te bouwen.

II. VERSTERKING VAN DE ROL VAN DE OVERHEID

A. Informatie en sensibilisering

De Raad wijst erop dat hij in zijn evaluatierapport heeft benadrukt dat het voor een degelijk arbeidsomstandighedenbeleid nodig blijkt dat stressvoorkoming een permanent aandachtspunt in de ondernemingen moet blijven.

Met het oog daarop wenst de Raad meer ruchtbaarheid te geven aan de CAO nr. 72 en daartoe heeft hij een brochure over de inhoud ervan en haar toepassing gepubliceerd.

De Raad is van oordeel dat in dat kader ook de overheid, via de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg, een belangrijke rol kan vervullen.

Dienaangaande stelt hij voor de in die FOD reeds beschikbare onderzoekscapaciteit te oriënteren in de richting van informatie, sensibilisering en onderbouwing van het voornoemd beleid.

B. Rol van de inspectiediensten

De Raad merkt op dat uit zijn evaluatie is gebleken dat het voor de inspectiediensten een probleem is om met de klassieke instrumenten waarover zij thans beschikken de doelstellingen van de CAO nr. 72 te doen naleven.

Om dit probleem te verhelpen, is het volgens de Raad in de eerste plaats noodzakelijk te komen tot een grotere coördinatie van de werking van de externe preventiediensten en tot een betere doorstroming van informatie over goede praktijken, zowel tussen de diensten onderling als naar de overheid toe.

Wat de informatieverstrekking naar de overheid betreft, acht de Raad het geboden dat de inspectiediensten met de externe preventiediensten duidelijke afspraken maken over de wijze waarop de gegevens kunnen worden ingezameld om uit de opgedane praktijkervaring een maximum aan lering te kunnen trekken.

In dit kader vindt de Raad het ook nuttig die gegevensinzameling te verbinden aan thematische campagnes, die in overleg tussen de inspectiediensten en de externe preventiediensten zouden kunnen worden opgezet.
